

Helpful Notes

What is a Will

A declaration of what a person wishes to happen to a person's property after his/her death.

The testator/trix must make a Will personally and he/she cannot delegate this authority to any other person.

Wat is 'n Testament

Dit is n stewens verklaring van wat met n boedel moet gebeur na n persoon se dood.

Die testateur/trise moet sy boedel persoonlik maak en dit mag nie aan n ander persoon gedelegeer word nie.

Certain elements of a Will

1. Since a will reflects the testator's intention concerning the devolution of his assets following his death, the date of execution is important especially in two respects:
 - (a) It is relevant in order to determine whether the will complies with all the formalities applicable at the time of execution and is, therefore, valid;
 - (b) It is relevant in order to determine the capacity of the testator and the witnesses at that time.
2. A will takes effect on the death of the testator and, therefore, he may at any time before his death revoke his will.
3. A beneficiary under a will has no more than a hope and any agreement in terms of which a testator purports not to revoke his will, is invalid. Furthermore, any agreement whereby the testator contracts with another to regulate the devolution of the estate after the death of the testator, is also invalid.

Sekere elemente van 'n Testament

1. Omdat 'n testament die testateur se bedoeling weergee, in verband met die oorgang van eiendom na sy dood, is die datum van uitvoering baie belangrik veral in twee areas:
 - (a) Dit is relevant om te determineer of die testament geldig is en voldoen aan al die formaliteite daaraan verbonde op die tyd van uitvoering.
 - (b) Dit is relevant om te determineer wat die bevoegdheid van die testateur en die getuie was.
2. 'n Testamente sal verwesenlik op die dood van die testateur en daarom mag 'n testateur enige tyd voor sy dood die testament terugtrek.
3. 'n Begunstigde onder 'n Testament het geen hoop en enige ooreenkoms in terme van wat 'n testateur beweer om nie sy Testament te herroep nie, is ongeldig. Verder, enige ooreenkoms whereby die testateur ooreenkoms met ander om te reël vir die verdeling van die boedel na die afsterwe van die testateur, is ook ongeldig.

Execution of Wills under the Wills Act

The execution of wills is governed by the Wills Act,1 and in terms of section 2(1)(a) no will executed after 1 January 1954 is valid unless it complies with all of the following provisions:

1. It must be signed at the end immediately after the attestation clause should there be one, provided that there is no significant gap between the final paragraph of the will and the attestation clause thereof by the testator or by some other person in his presence and by his direction.
2. Such signature must be made by the testator or by such other person or be acknowledged by the testator, and if made by such other person, also by such other person, in the presence of two or more competent witnesses present at the same time.
3. The witnesses referred to must be the same as those who have attested the testator's signature at the end of the will and they must sign other than by the making of a mark.
4. If the will consists of more than one page, each page other than the page on which it ends, must also be signed by the testator or by such other person anywhere on the page.
5. If the will is signed by the testator by the making of a mark or by some other person in the presence and by the direction of the testator, a commissioner of oaths must certify that he has satisfied himself as to the identity of the testator and that the will so signed is the will of the testator, and if the will consists of more than one page, each page must also be signed, anywhere on the page, by the commissioner of oaths who so certifies; provided that the will is signed in the presence of the commissioner of oaths by the testator or his representative and the witnesses in each others' presence and the certificate is made as soon as possible after the will has been signed.

The certificate should read as follows " I (full names) of (full address) in my capacity of commissioner of oaths certify that I have satisfied myself as to the identity of the testator (full name) and that the accompanying will is the will of the testator.....

Signature (Commissioner of Oaths)

Place Date

Uitvoering van Testemante onder die Testamente Wet

Die uitvoering van Testamente is beheer deur die Testamente Wet, en in terme van Seksie 2(1) (a), geen Testament uitgevoer na 1 Januarie 1954 is geldig tensy dit voldoen aan alles van die volgende voorsienings:

1. Dit moet onmiddellik geteken word aan die einde daarvan na die verklarings paragraaf, sou daar een wees, op voorwaarde dat daar geen belangrike opening tussen die finale paragraaf van die Testament en die verklarings paragraaf daarvan is nie deur die Testateur of deur enige ander persoon in sy teenwoordigheid en by sy voorskrif.
2. So 'n handtekening moet deur die Testateur of deur so 'n ander persoon gemaak word en moet erken word deur die Testateur, en as dit gedoen is

- deur so 'n persoon, asook deur so 'n ander persoon, in die teenwoordigheid van twee of meer bevoegde getuienis teenwoordig op dieselfde tyd.
3. Die getuienis hierin verwys moet dieselfde getuienis wees wie betuig het by die Testateur se handtekening aan die einde van die Testament en hulle moet teken behalwe deur 'n merk te maak.
 4. As die testament bestaan uit meer as een bladsy, moet elke bladsy, buiten die bladsy aan die einde, ook geteken word deur die Testateur en deur so 'n ander persoon op enige plek op die bladsy.
 5. As die Testament geteken is deur die Testateur deur die maak van 'n merk of deur enige ander persoon in die teenwoordigheid en deur die bevel van die Testateur, 'n Kommissaris van Ede moet sertifiseer dat hy homself tevrede gestel het met die identifikasie van die Testateur en dat die Testament so geteken is, wel die Testament van die Testateur is en indien die Testament uit meer as een bladsy bestaan, moet elke bladsy op enige plek van die bladsy deur die Kommissaris van Ede wie so sertifiseer, geteken word; op voorwaarde dat die Testament in die teenwoordigheid van die Kommissaris van Ede geteken is deur die Testateur of sy verteenwoordiger en die getuienisse in mekaar se teenwoordigheid en die Sertifikaat word so gou as moontlik gemaak nadat die Testament geteken is.

Die Sertifikaat moet soos volg lees : Ek (volle name)..... van (volle adres)..... in my bevoegdheid as Kommissaris van Ede sertifiseer hiermee dat ek het myself tevrede gestel tot die identifikasie van die Testateur (volle name)..... En dat die bygaande Testament wel die Testament van die Testateur is.

.....

Hantekening (Kommissaris van Ede)

Plek Datum

Capacity to make a Will

Subject to certain exceptions, all persons, including corporate bodies, may benefit under a will. The following persons are, however, disqualified from taking benefits:

1. Any person of the age of 16 years or over may make a will unless at the time of making the will he is mentally incapable of appreciating the nature and effect of his act. The burden of proof to show that he was mentally incapable at that time rests on the person alleging such incapacity.
2. The incapacity of a person under the age of 16 years cannot be cured by the assistance of his guardian.

Bevoegdheid om 'n Testament te maak

1. Enige persoon van die ouderdom van 16 jaar of ouer mag 'n Testament maak, tensy in die tyd wat die Testament gemaak is, hy geestelik onbevoeg was om die natuur en gevolge van sy optrede te verstaan. Die las van bewys om te wys dat hy geestelik onbevoeg was teen daardie tyd, rus by die persoon wat so 'n onbevoegdheid beweer.
2. Die onbevoegdheid van 'n persoon onder die ouderdom van 16 jaar kan nie deur 'n assistent of sy voog gemagtig word om 'n testament te maak nie.

Witnessing a Will

1. Every person who is over the age of 14 years and who, at the time he witnesses the will, is not incompetent to give evidence in a court of law, is competent to witness a will.
2. A witness cannot sign by making a mark but following the latest amendment initials by a witness do constitute a proper signature.

Getuienis van 'n Testament

1. Elke persoon wie ouer is as 14 jaar en wie, by die tyd wat hy getuienis van die Testaments is, nie onbevoeg is om getuienis in die Hof te lewer nie, is bevoeg om as 'n getuie te wees van 'n Testament.
2. 'n Getuie kan nie teken deur 'n merk te maak nie, maar gevolglik die nuutste wysigings, voorletters deur die getuie, vorm wel 'n behoorlike handtekening.

Capacity to benefit under a Will

Subject to certain exceptions, all persons, including corporate bodies, may benefit under a will. The following persons are, however, disqualified from taking benefits:

1. A person who has unduly influenced the testator to give him a benefit under the will.
2. In Roman-Dutch law a guardian could not take a benefit under the will of his ward. It seems, however, that there is nothing to prevent a guardian from taking a benefit under his ward's will if there is no suspicion of undue influence. It is submitted, however, that there is nothing to prevent a guardian from taking a benefit under his ward's will if that ward is over the age of 21 years and if there is no suspicion of undue influence.
1. A person who has written the will on behalf of the testator or the spouse of such person at the time of execution shall be disqualified from receiving any benefit under that will provided that:
 - (a) A court may disregard the disqualification if it is satisfied that the writer of the will or his spouse did not defraud or unduly influence the testator in the execution of the will; or
 - (b) that person or his spouse would have been intestate heirs provided that the value received in terms of the will does not exceed the value which would have been received by that person or his spouse in terms of the law of intestate succession.
2. The appointment of a person as executor of the will is presumed to be a benefit and will, therefore fall under the foregoing requirement. (If, however, the testator himself by a superscription in his own writing confirms the benefit to the person who wrote the will this would presumably assist the court to disregard the statutory disqualification).
3. A person who has married a minor without the minor having the necessary consent even if consent is obtained following the marriage.
4. A person who is unworthy. In modern terms this includes:
 - (a) A person who has intentionally caused the death of the testator. This is in accordance with the maxim *de bloedige hand en neemt geen erffenis*, and clearly the person who murders another cannot take a benefit from the will of his victim. The same maxim applies also to the person who negligently caused the death of another irrespective of whether there is any moral blame. It is

necessary for a causal connection to exist between the wrongful action and the potential benefit. Where there is no such causal connection for the death of the testator there is no disqualification.

(b) a person who has led another into an immoral life and indirectly caused the latter's death;

(c) a person who has concealed the will of the testator.

5. A person who witnesses a will or a person who was his spouse at the time of attestation unless a court declares the disqualified person competent to receive the proposed benefit or the disqualified person could have received the benefit in terms of the law of intestate succession had the testator died intestate, or if the will has been attested and signed by at least two other competent witnesses who do not receive any benefit from the will concerned.
6. A divorcee under certain circumstances. If any person dies within three months after dissolution of his marriage by divorce or annulment by a competent court and that person executed a will before the date of such dissolution, that will shall be implemented in the same manner as it would have been implemented if his previous spouse had died before the date of the dissolution concerned unless it appears from the will that the testator intended to benefit his previous spouse notwithstanding the dissolution of the marriage.
7. A posthumous child is presumed to be born when conceived if such a presumption is for its benefit. In the instance of a class bequest, that is, where beneficiaries are appointed as members of a class and not as individuals, for example, "my children" all children who were in esse at the time of death of the testator are presumed to be included as beneficiaries and will not be disqualified. Thus, as regards rights under a will, a child in utero is entitled to succeed if a bequest is made to the issue or children of a particular person even though it was born after such person's death.

Bevoegdheid om voordeel te trek onder 'n Testament

Onderhewig aan sekere uitsonderings, mag alle persone, insluitend verbonde liggame, voordeel trek onder 'n Testament. Die volgende persone is egter gediskwalifiseer om voordele te ontvang:

1. 'n Persoon wat ten onregte die Testateur beïnvloed het om hom 'n voordeel onder die Testament te laat trek.
2. In Romeinse-Hollandse Wet kan 'n voog nie 'n voordeel ontvang onder die Testament van sy pleegkind. Dit skynbaar egter, dat daar is niks wat die voog kan verhoed om 'n voordeel te ontvang van 'n Testament van sy pleegkind, as daar geen vermoede is van onbehoorlike invloed nie. Dit is egter beweer dat daar is niks wat die voog verhoed om 'n voordeel onder sy pleegkind se Testament te ontvang nie as daardie pleegkind oor die ouderdom van 21 jaar is en as daar geen vermoede van onbehoorlike invloed was nie.
3. 'n Persoon wie die Testament namens die Testateur geskryf het of die eggenoot van daardie persoon teen die tyd van uitvoering, sal gediskwalifiseerd wees om enige voordeel te ontvang onder daardie Testament, op voorwaarde dat:
 - (a) 'n Hof mag die diskwalifikasie veronagsaam as dit tevrede is dat die skrywer van die Testament of sy eggenoot nie bedrieglik of ten onregte die Testateur beïnvloed het met die uitvoering van die Testament nie; of
 - (b) daardie persoon of sy eggenoot wou erfgename wees intestaat (sonder 'n

- Testament), op voorwaarde dat die waarde ontvang in terme van die Testament nie die waarde oorskry van wat ontvang wou word deur daardie persoon of sy eggenoot nie in terme van die Wet van intestate opvolging.
4. Die aanstelling van 'n persoon as eksekuteur van die Testament is veronderstel om 'n voordeel te wees en sal gevolglik onder die voorafgaande vereiste val. (Indien egter, die Testateur homself deur 'n opskif in sy eie skrif die voordele aan die persoon wie die Testament geskryf het bevestig, sal dit vermoedelik die Hof help om die gediskwalifiseerde instelling te veronagsaam.)
 5. 'n Persoon wat met 'n minderjarige getrou het sonder dat die minderjarige die nodige toestemming gekry het, selfs as toestemming gekry is na die huwelik plaasgevind het.
 6. 'n Persoon wat onwaardig is. In moderne terme sluit dit in:
 - (a) 'n Persoon wat opsetlik die dood van die Testateur veroorsaak het. Hierdie is in ooreenstemming met die spreekwoord de bloedige hand en neemt geen erffenis, en die persoon wat ander dood maak, kan duidelik nie 'n voordeel van die Testament van sy slagoffer ontvang nie. Dieselfde spreekwoord word ook toegepas vir die persoon wat as gevolg van nalatigheid die dood van 'n ander veroorsaak het, ongeag van hetsy daar enige morele skuld was. Dit is noodsaaklik vir 'n oorsaaklike betrekking om te bestaan tussen die onregverdige handeling en die potensiële voordele. Waar daar geen oorsaaklike betrekking vir die dood van die Testateur is nie, is daar geen diskwalifikasie nie.
 - (b) 'n Persoon wat 'n ander gelei het tot 'n sedelose lewe en wat indirek die oorsaak was van die laasgenoemde se dood.
 - (c) 'n Persoon wat die Testament van die Testateur versteek het.
 7. 'n Persoon wat getuie was van 'n Testament of 'n persoon wat sy eggenoot was tydens die tyd van verklaring, tensy die Hof die gediskwalifiseerde persoon bevoeg verklaar om die voorgestelde voordele te ontvang of die gediskwalifiseerde persoon kon die voordele ontvang het in terme van die Wet van intestate suksiesiereg sou die Testateur intestaat (sonder 'n Testament) gesterf het, of as die Testament bevestig en geteken was deur ten minste twee ander bevoegde getuies wie nie enige voordele van die Testament ontvang nie.
 8. 'n Geskeide persoon onder sekere omstandighede. As enige persoon binne drie maande sterwe na ontbinding van sy huwelik deur te skei of nietigverklaring deur 'n bevoegde Hof en daardie persoon het 'n Testament voltrek voor die datum van so 'n ontbinding, sal daardie Testament uitgevoer word in dieselfde manier as wat dit sou uitgevoer sou geword het indien sy vorige eggenoot voor die datum van ontbinding gesterf het, tensy dit voorkom dat die Testateur bedoel het dat sy vorige eggenoot voordeel trek, nieteenstaande die ontbinding van die huwelik.
 9. 'n Kind gebore na die dood van sy vader as so vermoed, is dit vir sy voordeel. In die geval van 'n klasgenoot bemaking, dit is, waar begunstigdes aangestel is as lede van klasgenoot en nie as individualiste nie, byvoorbeeld "my kinders", alle kinders wie in esse was teen die tyd van dood van die Testateur is veronderstel om ingesluit te wees and begunstigdes en sal nie gediskwalifiseerd wees nie. Dus, met betrekking van regte onder 'n Testament, 'n kind in utero is geregtig om op te volg as 'n bemaking gemaak is tot die nageslag of kinders van 'n bepaalde persoon al was die kind gebore na die dood van so 'n persoon.

Revocation

1. By later will - In general a testator may revoke any will made by him during his lifetime. The usual method of revoking a will is by making a later will. Such later will may expressly revoke an earlier will, but even if there is no express revocation, the later will, provided it is valid, revokes all provisions of an earlier will which are inconsistent with the provisions of the later will. Where a testator has died but left several properly executed wills they must as far as possible be read together and be reconciled.
2. By codicil - A codicil is a testamentary disposition and thus also a will. Its purpose, however, is to supplement or to amend one or more clauses in the original will. A codicil, provided it is valid, will revoke any provisions of the original will which are inconsistent with the provisions of the codicil.
3. By destruction - A will may also be revoked by the testator destroying it with the intention of revoking it. A will destroyed by some other person without the testator's knowledge or against the testator's wishes, will not be revoked. The destruction of the will must, therefore, be with intention, before it is revoked.

A will which is known to have been in the possession of a testator and which cannot be found after his death is presumed to have been destroyed by him with the intention of revoking it. Such presumption can however be rebutted, the onus of proof being on the person who claims that the will has not been revoked.

A will can also be destroyed by someone other than the testator provided that that person has been expressly authorized by the testator to so destroy the will.

A will is partially destroyed if the testator deletes, defaces, destroys or cancels only a section or sections of the will provided that is his intention. If, however, the remaining portion or portions cannot be construed without those portions which have been deleted, defaced, destroyed or cancelled then the whole will is considered revoked.

1. By marriage - The present position throughout the Republic of South Africa is that a subsequent marriage of a testator does not revoke an existing will.
2. Exemption of legacy - A will can be said to be tacitly revoked in regard to a legacy or a bequest where the testator has voluntarily alienated the subject matter of the legacy or the bequest before his death and has not substituted something in its place.
3. By erasure of signature - The testator erasing his signature, providing that by doing so he intends to revoke the will may revoke his will. Thus if he erases his signature while in a state of intoxication or insanity, the will is not revoked. If the testator's signature is erased or obliterated without his knowledge and consent the will is not revoked. Conditional revocation - Where a testator stipulates a condition whereunder the will is revoked and the condition is not fulfilled then the revocation fails.

Herroeping

1. Deur 'n latere Testament - In die algemeen mag 'n Testateur enige Testament deur hom gemaak in sy leeftyd herroep. 'n Ooreenkoms deur 'n persoon dat

- hy nie 'n Testament sal herroep nie het geen krag of uitwerking nie. Die gebruikelike manier om 'n Testament te herroep is deur 'n latere Testament uit te maak. So 'n latere Testament mag uitdruklik 'n vorige Testament herroep, maar selfs as daar geen uitdruklike herroeping is nie, sal die latere Testament, op voorwaarde dat dit geldig is alle voorsienings van 'n vorige Testament herroep, wat teenstrydig is met die voorsienings van die latere Testament. Waar 'n Testateur by afsterwe 'n hele paar behoorlike uitgevoerde Testamente nagelaat het, moet hulle so vër as moontlik saam gelees word en ooreenstem.
2. Deur aanhangsel - 'n Aanhangsel is 'n testamentére reëling en is dus ook 'n Testament. Die doel egter is om die byvoeging daarvan in een of meer klousules in die oorspronklike Testament te wysig. 'n Aanhangsel, op voorwaarde dat dit geldig is, sal enige voorsienings van die oorspronklike Testament herroep wat teenstrydig is met die aanhangsel.
 3. Deur vernietiging - 'n Testament mag ook deur die Testateur herroep word deur dit te vernietig met die intensie om die Testament te herroep. 'n Testament wat vernietig is deur iemand anders, sonder die wete van die Testateur of teen die wense van die Testateur, sal nie herroep word nie. Die vernietiging van die Testament moet gevolglik met bedoeling wees voordat dit herroep is.

'n Testament wat wetend in die besitting van die Testateur was en wat na sy dood nie gevind kan word nie, word aangeneem dat dit deur die Testateur vernietig was met die doel om dit te herroep. Sodanige veronderstelling kan egter verwerp word, en die verantwoordelikheid van bewys rus op die persoon wat 'n bewering maak dat die Testament nie herroep was nie.

'n Testament kan behalwe deur die Testateur ook deur iemand anders vernietig word, op voorwaarde dat daardie persoon uitdruklike toestemming van die Testateur gekry het om die Testament te vernietig.

'n Testament is gedeeltlik vernietig as die Testateur net 'n gedeelte of gedeeltes van die Testament skrap, uitwis, vernietig of kanselleer op voorwaarde dat dit sy bedoeling is. Indien egter, die oorblywende gedeelte of gedeeltes nie verbind kan word sonder daardie gedeeltes wat geskrap, uitgewis, vernietig of gekanselleer was nie, dan word die hele Testament geag as geherroep.

1. Deur huwelik - Die huidige posisie regdeur die Republiek van Suid-Afrika is dat 'n volgende huwelik van 'n Testateur nie die bestaande Testament herroep nie.
2. Vrystelling van legaat - Dit kan gesë word dat 'n Testament taktvol herroep kan word met betrekking tot 'n legaat of 'n bemaking waar die Testateur vrywillig die onderwerp verwyder het van die legaat of die bemaking voor sy dood en het nie enige iets in plek daarvan vervang nie.
3. Deur uitwissing van handtekening - 'n Testament mag herroep word deur die Testateur se uitwissing van sy handtekening, op voorwaarde dat dit sy bedoeling is om die Testament te herroep. Dus, as hy sy handtekening uitwis terwyl hy onder die invloed van drank of waansin is, is die Testament nie herroep nie. As die Testateur se handtekening uitgewis of uitgevee is sonder sy wete en toestemming, is die Testament nie herroep nie. Voorwaardelike herroeping - Waar 'n Testateur 'n voorwaarde stipuleer waaronder die

Testament herroep is en die voorwaarde is nie vervul nie, dan val die herroeping weg.

Revival of revoked Will

A will which has been revoked but which is still in existence may be validly revived by a subsequent will of the testator, which expressly revives the previously revoked will, but if the will has been destroyed it cannot be revived.

Herlewing van 'n Testament herroep

'n Testament wat herroep is, maar nog bestaan, mag grondig herleef deur 'n volgende Testament van die Testateur wat uitdruklik die vorige herroeping van die Testament laat herleef, maar as die Testament vernietig is, kan herlewing nie plaasvind nie.

Custody of a Will

The Master will ultimately, following the death of the testator, become the custodian of the will as it has to be registered by him. Since a will is a most important document it must be safely preserved during the life of the testator either by the testator or by someone or some institution on behalf of the testator. There are two refutable presumptions in our law relating to the destruction of a will which was known to have been in the possession of the testator at the time of his death, namely, that if the will has been destroyed by the testator, it is presumed that he destroyed it with the intention to revoke it and if the will having been in his possession cannot be traced amongst his other documents following his death it is also presumed that he destroyed it knowingly. As a result of these refutable presumptions the Master has in the past insisted on the lodgment of the original will at the time of the estate being reported to his office and had refused to accept copies of wills unless an order of court had been obtained. The Master may for the purposes of the Act accept a duplicate of the original will.

Bewaring van 'n Testament

Die Meester sal ten laaste, na die dood van die Testateur die bewaarder van die Testament word aangesien dit geregistreer moet word deur hom. Aangesien 'n Testament 'n baie belangrike dokument is, moet dit veilig bewaar word gedurende die leeftyd van die Testateur of deur die Testateur homself of deur iemand anders of deur enige institusie namens die Testateur. Daar is twee weerlêbare veronderstellings in ons Wet met betrekking tot die vernietiging van 'n Testament, wat wetend in die besitting van die Testateur was teen die tyd van sy dood, naamlik, indien die Testament deur die Testateur vernietig was, word dit aangeneem dat hy dit vernietig het met die bedoeling om dit te herroep, en as die Testament in sy besitting was en dit kan nie gevind word tussen sy ander dokumente nie na sy dood is dit ook aangeneem dat hy dit wetend vernietig het. As gevolg van hierdie verwerpte veronderstellings, het die Meester in die verlede aangedring op die inlewering van die oorspronklike Testament teen die tyd wat die boedel aangemeld is by sy kantoor en het geweier om afskrifte van die Testament te aanvaar, tensy 'n opdrag van die Hof verkry is. Die Meester mag vir die doeleindes van die Wet, 'n duplikaat van die oorspronklike Testament aanvaar.

Contents of Wills

1. Freedom of testation - The general rule is that a testator has freedom of testation and can dispose of his entire estate as he pleases. His freedom of testation is, however, not unfettered and is subject to certain limitations, for example, bequests must not be illegal, against public policy or too vague or uncertain to be enforced; the testator has an obligation to maintain and educate his minor children and following payment of creditors this obligation ranks prior to legacies and bequests; a surviving spouse has a claim for maintenance against the estate of the first-dying spouse; a surviving spouse married out of community of property and subject to the accrual system created by the Matrimonial Property Act¹ will in the event of disinheritance by the deceased spouse have a claim against his estate for one half of the accrual.
2. A testator can appoint beneficiaries who are either his heirs and/or legatees and guardians for minor children.
3. He can also nominate executors and trustees.
4. Bequests can be made subject to conditions such as modus or dependence on an uncertain future event. He can create trusts or limited benefits.

Inhoud van Testamente

1. 1 Vryheid van erflating - Die algemene reël is dat die Testateur die vryheid het van erflating en kan maak met sy hele boedel soos hy goëddink. Sy vryheid van erflating is egter nie sonder bepalings nie en is onderworpe aan sekere beperkings, soos byvoorbeeld, bepalings moet nie ontwettiglik, teenstrydig met openbare polisse of te vaag of te onseker wees om toegepas te word nie; die Testateur het 'n verpligting om minderjarige kinders te onderhou en om op te voed, en na betaling van krediteure, kom hierdie verpligting voor die legatê en bepalings; 'n oorlewende eggenoot het 'n eis vir onderhoud teen die boedel van die eggenoot wat eerste tot sterwe gekom het; 'n oorlewende eggenoot wat getroud is buite gemeenskap van goedere en onderworpe is aan die aanwasstelsel gestig deur die Huweliks Eiendomsreg sal 'n eis teen die boedel hê vir een helfte van die aanwasstelsel in die geval van ontferming deur die oorlede eggenoot.
2. 'n Testateur kan begunstigdes aanstel wat ook sy erfgename en/of legatê en voogde van minderjarige kinders is
3. Hy kan ook eksekuteurs en trustees benoem.
4. Bepalings kan gemaak word onderworpe aan voorwaardes soos modus of afhanklik aan 'n onseker toekomstige gebeurtenis. Hy kan 'n trustboedel of beperkte voordele stig.

Minors

A minor is, in accordance with South African law, an unmarried person who is under 21 years of age. Section 43 of the Administration of Estates Act¹ provides for the situation of movable property to which minors are entitled and the general rule is that:

1. the natural guardian of a minor shall, subject to the terms of the will, be entitled to receive the movable property to which the minor is entitled, for and on his behalf;
2. no money is to be paid to the guardian unless a contrary direction is expressed in the will and the guardian has provided security to the Master's satisfaction;
3. where neither (1) nor (2) above is possible the inheritance of the minor is to be lodged with the Guardian's Fund in the Master's office pending the minor attaining majority.
4. Immovable property can be registered in the name of the minor; however, it cannot be alienated or mortgaged without the authorization of the Court or the Master. Should the testator require a trust for the minor, it may be expedient for the benefits to be held in trust until the minor attains an age higher than majority if the testator is concerned about the minor's ability to cope with the responsibility of a large inheritance.

Minderjariges

'n Minderjarige is, met ooreenstemming met Suid-Afrikaanse Wet, is 'n ongetroude persoon wat onder die ouderdom van 21 jaar is. Seksie 43 van die Administrasie van Eiendomsreg voorsien vir die situasie van roerende eiendom waarvan minderjariges op geregtig is en die algemene reël is dat:

1. 1 die natuurlike voog van die minderjarige sal, onderhewig aan die voorwaardes van die Testament, geregtig wees om die roerende eiendom waarvan die minderjarige geregtig is, namens hom te ontvang;
2. geen gelde sal aan die voog betaal word nie, tensy 'n teenoorgestelde uitdrukking aangewys is in die Testament en dat die voog die Meester van bevredigende voorsorg voorsien het.
3. Waar geen van (1) of (2) van boegenoemde moontlik is nie, moet die erfenis van die minderjarige by die Voogdyskap Fonds in die Meester se kantoor ingedien word, hangende af van die meerderheid wat die minderjarige behaal.
4. Onroerende eiendom kan in die naam van die minderjarige geregistreer word, alhoewel, dit kan nie verwyder of onder verband geplaas word sonder die magtiging van die Hof of die Meester nie.
5. Sou die Testateur 'n trust vereis vir die minderjarige, mag dit raadsaam wees vir die voordele om in trust gehou te word, totdat die minderjarige 'n ouderdom behaal hoër as die meerderheid, as die Testateur bekommerd is oor die minderjarige se vermoë om 'n groot erfenis te hanteer.

Legacies generally

A legacy is a specific thing or a sum of money or some corporeal (physical) right which a testator bequeaths to a person known as a legatee. The legatee differs from an heir under a will in that an heir is the person who succeeds to the estate of the testator (or to a fraction of such estate) after all debts and legacies have been paid.

The heir thus succeeds to the residue of the estate and is sometimes referred to as the residuary legatee. The residue of the estate may be left to a trustee to hold in trust for the ultimate beneficiaries or it may be left to a person for his lifetime and,

after his death, to some other person. A legacy may also be left to a legatee subject to certain conditions.

To a certain extent the law relating to legatees is similar to the law relating to heirs, but in some respects the position of the legatee differs from that of the heir. The debts of an estate are deducted from the amount which would go to the heir. Although legacies are paid before anything is due to the heir, the debts of the estate must be paid before anything accrues to the legatees. It may be that after all debts have been paid there are not sufficient funds to pay all the legacies. In such a case the heir gets nothing and the legacies must be reduced, or as it is expressed.

Legate in die algemeen

'n Legaat is 'n spesifieke ding of 'n bedrag geld of enige ligaamlike saak wat 'n Testateur bemaak aan 'n persoon wat herken is as 'n erfgenaam. Die legaat verskil van 'n erfgenaam onder 'n Testament, met ander woorde 'n erfgenaam is die persoon wat opvolg tot die boedel van die Testateur (of tot 'n gedeelte van so 'n boedel), na alle skulde en legate betaal is.

Die erfgenaam, dus, volg op tot die oorblyfsel van die boedel en word somtyds verwys as na die oorblywende legaat. Die oorblywende gedeelte van die boedel kan aan 'n trustee gegee word om in trust te hou vir die laaste begunstigdes, of dit kan vir 'n persoon gelos word vir sy leeftyd en na sy dood, aan enige ander persoon. 'n Legaat kan ook gelaat word vir 'n erfgenaam, onderworpe aan sekere voorwaardes.

Tot 'n sekere mate, die verwysing van die wet na legate, is dieselfde verwysing van die wet na erfgename, maar in sommige opsigte is die situasie van die legaat verskillend van die erfgenaam. Die skulde van die boedel word afgetrek van die bedrag wat na die erfgenaam moet gaan. Alhoewel die legate betaal word voordat enige iets aan die erfgenaam verskuldig is, moet die skulde van die boedel eerste betaal word voor enige iets die legate toekom. Dit kan gebeur dat na al die skulde betaal is, daar nie genoeg fondse is om al die legate te betaal nie. In so 'n geval kry die erfgenaam niks en die legate moet verminder word.

Failure of legacies

A legacy, of course, may be revoked by a subsequent will or codicil, but it may fail automatically in certain cases. In general, a legacy fails if the legatee predeceases the testator unless the testator has provided for the substitution of another person.

However, section 24 of the General Law Amendment Act² provides: "Whether according to the terms of the will of a testator who dies after the date of commencement of this Act, a predeceased child of that testator would have become entitled to any benefit under that will if he had survived the testator, the lawful descendants of that child shall be entitled per stirpes to that benefit, unless the terms of the will indicate a contrary intention."

Thus if a testator leaves a legacy to his son and the son dies, leaving children before the death of the testator, such children would be entitled to the legacy in equal shares unless the will showed a contrary intention.

A legacy would fail if the legatee was incompetent to take under the will, for example, if the legatee is a disqualified person apropos the testator or the estate.

If a specified thing is bequeathed as a legacy the loss or destruction of such thing during the lifetime of the testator will cause the legacy to fail.

Any acts of the testator, other than testamentary revocation, which show that the testator intended to revoke the legacy will cause the legacy to fail. A common example of this is where specific property bequeathed has been sold by the testator during his lifetime. The legacy in such a case is presumed to be revoked, unless it is clear that the testator was forced to sell through necessity.

A legacy will fail if the legatee refuses to accept the legacy. Once he has elected to refuse it, he cannot afterwards change his mind.

The mere fact that a testator has during his lifetime pledged the thing bequeathed does not show an intention to revoke and the legacy does not fail. It seems that the legatee would be entitled to the legacy free from the pledge. A legacy of a specific object, however, will fail if during his lifetime the testator donates it to a third party. In cases of any acts of the testator which would tend to show ademption of the legacy the question is always one of whether the testator had an intention to revoke. If the matter is left in doubt the legacy would remain valid.

Insolvency of the testator's estate will also result in the failure of a legacy if after payment of all creditors nothing remains for the legatees. If some assets do remain but insufficient to cover all legacies, the principle of abatement will apply.

A condition in a will that a legacy or an inheritance will be forfeited if the heir becomes insolvent will be invalid unless there is another person nominated as a beneficiary in the event of such insolvency.

Where there is such a condition in a will and the beneficiary becomes insolvent before the legacy vests in him and there was no gift over to a third party in the will, the trustee could sell the contingent rights of the benefit to a third party and the proceeds of the sale would be for the benefit of the beneficiary's creditors.

A testator in his will may provide for an alternative heir or legatee in the event of the heir or legatee appointed being prevented from accepting the bequest or refusing it. Substitution may be either direct or fideicommissary. It is direct when an appointed beneficiary is unable to accept the benefit awarded, for example, if he predeceases the testator or is disqualified from receiving or refuses the benefit and some other person is nominated in his stead. It is a fideicommissary substitution when an appointed heir relinquishes his right to the benefit after a specific period of time has passed or on the fulfillment of some condition in favour of another nominated beneficiary. If there is any doubt as to whether a substitution is direct or fideicommissary the presumption is against it being a fideicommissary substitution.

Gebrek aan legate

'n Legaat kan natuurlik ook herroep word deur 'n ander Testament of aanhangsel, maar dit kan ook outomaties weg val in sekere gevalle. In die algemeen, val die

legaats weg as die erfgenaam voor die Testateur tot sterwe kom, tensy die Testateur voorsiening vir 'n ander persoon gemaak het.

Hoewel, afdeling 24 van die Algemene Wet Wysiging, Wet 2, voorsien:

"Hetsy volgens die voorwaardes van die Testament van die Testateur wat tot sterwe kom na die datum van inwerkingtreding van die Wet, 'n vooroorlende kind van die Testateur sou dan geregtig gewees het aan enige voordele onder daardie Testament, as hy die Testateur sou oorleef het, die wettige afstammeling van daardie kind sal geregtig wees per stirpes tot daardie voordele, tensy die voordele van die Testament 'n teendeel van voorneme aandui.

Dus, as 'n Testateur 'n legaat nalaat vir sy seun en die seun sterwe en laat kinders agter voor die afsterwe van die Testateur, sal sulke kinders geregtig wees tot die legaat in gelyke dele tensy die Testament 'n teenoorgestelde voorneme wys.

'n Legaat sou weg val as die erfgenaam onbevoeg was om onder die Testament te ontvang, byvoorbeeld, as die erfgenaam 'n gediskwalifiseerde persoon apropos (terloops) is van die Testateur of die boedel.

As 'n gespesifiseerde ding as 'n legaat bemaak is, die verlies of vernietiging van sodanige ding gedurende die leeftyd van die Testateur sal veroorsaak dat die legaat weg val.

Enige handeling van die Testateur, anders as 'n Testamentêre herroeping, wat wys dat die Testateur bedoel het om die legaat te herroep, sal veroorsaak dat die legaat weg val. 'n Gewone voorbeeld hiervan is waar spesifieke eiendom bemaak, was verkoop deur die Testateur gedurende sy leeftyd. Die legaat in so 'n geval word aangeneem is herroep, tensy dit duidelik is dat die Testateur verplig was om te verkoop deur noodsaaklikheid.

'n Legaat sal weg val as die erfgenaam weier om die legaat te aanvaar. Sodra hy verkies het om dit nie te aanvaar nie, kan hy nie later sy besluit verander nie.

Die blote feit dat die Testateur gedurende sy leeftyd 'n plegtige belofte gemaak het dat die ding wat bemaak is nie 'n voorneme sal wys van herroeping nie en die legaat sal nie weg val nie. Dit skynbaar kom voor dat die erfgenaam sal geregtig wees van die legaat en sal vry wees van die plegtige belofte. 'n Legaat van 'n spesifieke voorwerp sal egter weg val indien die Testateur gedurende sy leeftyd dit aan 'n derde persoon skenk. In gevalle van enige handeling van die Testateur wat 'n neiging sou toon van stilswyende herroeping van die legaat, is die vraag altyd of die Testateur die bedoeling gehad het om te herroep. Indien die saak in onsekerheid gelaat is, sal die legaat geldig bly.

Insolvensie van die Testateur se boedel sal ook tot gevolg hê van die wegval van 'n legaat na betaling van alle krediteure niks oorbly vir die erfgename nie. Indien daar enige bates oorbly, maar onvoldoende om alle legate te dek, sal die beginsel van vermindering toegepas word.

'n Voorwaarde in 'n Testament dat 'n legaat of 'n erfnis verbeur sal word indien die erfgenaam insolvent word en sal ongeldig wees, tensy daar 'n ander persoon benoem is as 'n begunstigde in die geval van so 'n insolvensie.

Waar daar so 'n voorwaarde in 'n Testament is en die begunstigde raak insolvent voor die legaat aan hom toevertrou is en daar was geen skenking aan 'n derde party gemaak in die Testament nie, kan die Trustee die voorwaardelike regte van die voordeel verkoop tot die voordeel van 'n derde party en die wins van die verkope sal vir die voordeel van die begunstigde se krediteure wees.

'n Testateur mag in sy Testament voorsiening maak vir 'n alternatiewe erfgenaam of legataris in geval die erfgenaam of legataris aangestel, verhinder word om die bemaking te aanvaar of te weier. Vervanging kan moontlik ook direk of in trust. Dit is uitdruklik gestel dat wanneer 'n aangestelde begunstigde nie in staat is om die voordeel toegeken aan hom te ontvang nie, byvoorbeeld, as hy voor die Testateur sterwe of word gediskwalifiseer om die voordeel te ontvang of weier om dit te ontvang en enige ander persoon is aangestel in sy plek.

Accrual

The right of accrual is the right of joint beneficiaries to succeed proportionately to the benefit of one or more co-beneficiaries who could have received the inheritance but for some reason did not. In order to ascertain whether accrual is applicable the language of the will must be analysed to determine the testator's intention. If the testator has provided for a substitution, accrual cannot come into operation. If the testator intends accrual to take place he should clearly express his intention and this is normally reflected in the manner in which the beneficiaries are joined.

Aanwas

Die reg van aanwas is die reg van gesamentlike begunstigdes wat eweredig opvolg tot die voordeel van een of meer mede-begunstigdes wie die erfnis kon ontvang het, maar vir een of ander rede nie het nie. In orde om te bepaal of aanwas toepaslik is, moet die spraak van die Testament ontleed word om vas te stel wat die Testateur se bedoeling is. As die Testateur voorsiening gemaak het vir 'n vervanging, kan aanwas nie in werking kom nie. As die Testateur bedoel dat aanwas plaas moet vind, moet hy dit baie duidelik aandui in sy bedoeling en dit is normaalweg geweespieël in die manier in wat die begunstigdes verbind is.

Collation

When descendants are entitled to share as heirs under the will of an ascendant they may be obliged to account to the estate of the deceased in regard to any property acquired by them from such ascendant during his lifetime. This inheritance as so augmented would then be distributed according to the will. This obligation is known as the obligation to collate or collation. The obligation also applies to intestate succession. Property previously given to an heir by the ascendant which must be collated includes anything given to an heir specifically as portion of his inheritance. Debts owing by the heir to the ascendant are not discharged by the death of the ascendant but must be paid to the estate of the ascendant for the purpose of distribution amongst all the heirs. Insolvency of an heir and his subsequent rehabilitation do not discharge his obligation to collate in respect of a debt to the

ascendant testator incurred before insolvency. Amongst property which must be collated are marriage gifts given by an ascendant to an heir of such ascendant. Gifts given for advancement of trade or business to the heir must also be collated. Grandchildren who succeed as heirs to the grandfather as representatives per stirpes of their deceased father are obliged to collate advances received by their father from the testator. If, however, debts are due by the deceased father to the testator, it seems that the executor of the grandfather's estate must, before calling on the children to collate, show that he was not able to recover such amounts from the estate of the deceased father.

Skuldverekening

Wanneer afstammeling geregtig is om as erfgename te deel onder die Testament van 'n voorouer, kan hulle moontlik verplig wees om verklaring te gee tot die boedel van die oorledene met betrekking tot enige eiendom ontvang deur hulle van so 'n voorouer gedurende sy leeftyd. Hierdie erfenis soos ingebring in die boedel sal sogenaamd verdeel word, ooreenkomstig met die Testament. Hierdie verbintenis is bekend as die verpligting om in te bring of van skuldverekening. Die verpligting word ook, sonder 'n Testament nakomelingskap, toegepas. Eindom wat voorheen aan 'n erfgenaam gegee is deur die voorouer, wat ingebring moet word, sluit enige iets spesifiek wat aan die erfgenaam gegee is as 'n gedeelte van sy erfnis. Skulde verskuldig deur die erfgenaam aan die voorouer word nie afgeskryf deur die afsterwe van die voorouer nie, maar moet betaal word aan die boedel van die voorouer, vir die doeleinde van verdeling tussen al die erfgename. Die insolvensie van die erfgenaam en sy daaropvolgende rehabilitasie, spreek hom nie vry van sy verpligting van skuldverrekening in respekte van die skulde aan die voorouer Testateur, voor hy blootgestel is aan insolvensie nie.

Onder eiendom wat ingebring moet word, is huweliks geskenke gegee deur 'n voorouer aan 'n erfgenaam van so 'n voorouer. Geskenke gegee aan die erfgenaam vir voorskot of handel van besigheid moet ook verreken word.

Kleinkinders wie opvolg as ergename van die oupa as verteenwoordigers per stirpes van hulle oorlede vader is verplig om voorskotte wat deur hulle vader ontvang is van die Testateur, te verreken. Indien egter, skulde deur die oorlede vader aan die Testateur verskuldig is, kom dit voor dat die Eksekuteur van die oupa se boedel moet eers, voordat hy die kinders kontak om te verreken, kan wys dat hy nie in staat was om sulke bedrae in te vorder van die boedel van die oorlede vader nie.

Rectification

An obvious mistake in a will may be corrected by the High Court, but the court is in general reluctant to alter a will unless there is clear evidence of a mistake and the will is not a true reflection of the testator's intention. The onus of proof is on the person who seeks to rectify the will and extrinsic evidence will be necessary.

Korrigering

'n Duidelike fout in 'n Testament mag deur die Hoër Hof reggestel word, maar die Hof in die algemeen is teensinnig om 'n Testament te wysig, tensy daar duidelike bewyse van 'n fout is en dat die Testament nie 'n ware weerkaatsing van die Testateur se bedoeling is nie. Die verantwoordelikheid van bewys rus op die persoon

wat probeer om die Testament te korrigeer en bewyse wat van buite kom, sal nodig wees.

Variation

The High Court has power in exceptional circumstances to allow a variation of a will, but such power is very limited. There would be exceptional circumstances where the bequest would fail if the variation were not allowed, or where conditions have changed considerably since the testator's death and could not have been foreseen by him.

Verandering

Die Hoër Hof het die magtiging in uitsonderlike omstandighede om verandering van 'n Testament toe te laat, maar sulke magtiging is baie beperk. Daar sal uitsonderlike omstandighede wees waar die bemaking sal wegval as die verandering nie toegelaat was nie, of waar voorwaardes heelwat verander het sedert die Testateur gesterwe het en hy dit nie kon voorsien het nie.

Interpretation of Wills

The golden rule for the interpretation of wills is to ascertain the wishes of the testator from the language used. The wishes of the testator, as clearly and fully expressed in the will, must be given effect to.

This golden or fundamental rule for the interpretation of wills is sometimes difficult to apply because the language used by the testator is sometimes not clear. In such a case the court will have recourse to legal presumptions. It is important that the will be construed as a whole and each provision must be considered. Sometimes a printed form is used as a basis for a will and written words are inserted. In such a case both the printed and the written words are to be considered but if there is a contradiction between the two the written words are the effective ones.

Vertolking van Testamente

Die goue reël vir die vertolking van Testamente is om die wense van die Testateur vas te stel van die taal gebruik. Die wense van die Testateur is duidelik en ten volle uitgedruk in die Testament, en moet uitvoering daaraan gegee word.

Hierdie goue of grondbeginsel reël vir die vertolking van Testamente is soms moeilik om toe te pas omdat die taal gebruik deur die Testateur soms onduidelik is. In so 'n geval het die Hof regres tot regsvermoede. Dit is belangrik dat die Testament verklarend is as 'n geheel en dat elke voorsiening oorweeg moet word. Somtyds word 'n gedrukte vorm gebruik as 'n grondlyn vir 'n Testament en geskrewe woorde word ingevul. In so 'n geval, beide die gedrukte en die geskrewe woorde moet oorweeg word, maar as daar 'n teenstrydigheid tussen die twee is, is die geskrewe woorde meer doeltreffend.

Interpretation of expressions in Wills

"children" Until the passing of the General Law Amendment Act,² the term "children" in a will did not include grandchildren unless the context of the will showed that the testator had intended to benefit his grandchildren. Section 24 of that Act provides, however, that wherever, according to the terms of the will of a testator, a predeceased child of that testator would have become entitled to any benefit under that will if he had survived the testator, the lawful descendants of that child will be entitled per stirpes to that benefit, unless the terms of that will indicate a contrary intention. Section 24 has been repealed by section 1 of the Law of Succession Amendment Act⁴ and in terms of the new section 2C(2) of the Wills Act a similar provision has been added which has a far wider impact.

The term "child" or "children" now also includes illegitimate children. Section 2D(1)(b) of the Wills Act provides that the fact that any person is born out of wedlock shall be ignored in determining his relationship to the testator or another person for the purposes of a will.

Adopted children are for all purposes in law deemed to be the legitimate children of their adoptive parents and not descendants of their natural parents. An adopted child is consequently considered to be a natural child of his adoptive parents.⁵

"executor" person who is appointed by the maker of a will to carry out the terms of the will.

"issue" The term "issue" normally means children and further descendants. Although the term "issue" means all descendants, the terms of a will might show that, by use of that word, the testator intended it to mean children only.

"next of kin" By using such expressions as "next of kin" or "nearest relation" in a will the testator would be presumed to have intended the person or persons who would have succeeded to his estate if he had died intestate.

"desire", **"wish"** The words "desire" and/or "wish" have been held to be both precatory and mandatory, depending on the context.

"per stirpes" The term "per stirpes" means a distribution by representation. For example, if a bequest is made in favour of A, B and C in equal shares or their issue per stirpes, then if A or B or C has predeceased the testator leaving children, those children will take the one-third share which their parent would have taken had he or she survived to take a vested interest.

"cash" The word "cash" does not include money invested on fixed deposit.

"living will" is a declaration or an advance directive in which a patient expresses his/her directives by refusing consent to any medical treatment and attention which will keep him alive by artificial means when he is no longer competent to express his instructions.

In South Africa there is at present no law regarding the validity of "living wills" but the South African Law Commission is currently investigating "The rights of the terminally ill patient" and its recommendations could possibly lead to legislation in the foreseeable future. In the meantime SAVES (the Living Will Society), founded in

1974 in Natal, encourages people who feel that it is pointless to keep them alive by artificial means, to provide for this exigency by way of a living will. The Living Will Society suggests that three copies of the living will be signed by the patient whilst alive in the presence of two witnesses. These copies of the living will should not be kept in a safe custody box and should not be attached to the person's last will as this document is often only read after the person's death. One copy of the living will should be lodged with the patient's doctor after full discussion of the contents so that the doctor understands his patient's directives in advance of the possible need. Two copies should be kept at home in a safe place for easy access by someone other than the ill person: one being one's own personal copy and the second one being for inclusion on an in-patient file should the need for hospitalisation in a hospital, nursing home or hospice arise.

Vertolking van gesegdes in Testamente

"kinders" Totdat die Algemene Wet Wysiging, Wet 2, aanneem, die bepaling "kinders" in 'n Testament, het nie kleinkinders ingesluit nie, tensy die samehang van die Testament aangetoon het dat die Testateur bedoel het dat sy kleinkinders voordeel moet kry. Gedeelte 24 van daardie Wet, maak egter voorsiening, dat waar ook al, volgens die bepalings van die Testateur se Testament, 'n Vooroorledene kind van daardie Testateur sou geregtig gewees het op enige voordeel onder daardie Testament as hy die Testateur oorleef het, die wettige afstammeling van daardie kind sal per stirpes (staaksgewys) geregtig wees op daar die voordeel, tensy die bepalings van daardie Testament 'n teenoorgestelde bedoeling aandui. Gedeelte 24 was herroep deur Gedeelte 1 op die Wet van Erfopvolging Wysiging, Wet 4 en in ooreenkoms van die nuwe Gedeelte 2C(2) van die Testamente Wet, is 'n soortgelyke voorsiening bygevoeg wat meer uitgebreide gevolge het.

Die bepaling "kind" of "kinders", sluit nou ook buite-egtelike kinders in. Gedeelte 2D(1)(b) van die Testamente Wet voorsien dat, die feit dat iemand gebore is buite 'n huwelik sal geïgnoreer word tot met vasstelling van sy verhouding tot die Testateur of 'n ander persoon vir die doeleindes van 'n Testament.

Aangenome kinders word vir alle doeleindes wettiglik geag as die wettige kinders van hulle aannemende ouers en nie afstammeling van hulle natuurlike ouers nie. 'n Aangenome kind is gevolglik erken as 'n natuurlike kind van sy aannemende ouers.

"eksekuteur" persoon wie aangestel is deur die maker van 'n Testament om die bepalings van die Testament uit te voer.

"nageslag" Die bepaling "nageslag" beteken gewoonlik kinders en verdere afstammeling. Alhoewel die bepaling "nageslag" alle afstammeling beteken, mag die bepalings van 'n Testament aandui dat, deur gebruik van daardie woord, die Testateur bedoel het om dit te laat beteken het, kinders alleenlik.

"nageslag" Die bepaling "nageslag" beteken gewoonlik kinders en verdere afstammeling. Alhoewel die bepaling "nageslag" alle afstammeling beteken, mag die bepalings van 'n Testament aandui dat, deur gebruik van daardie woord, die Testateur bedoel het om dit te laat beteken het, kinders alleenlik.

"naasbestaande" Deur die gebruik van die uitdrukking van "naasbestaande" of "naaste bloedverwante" in 'n Testament word dit aangeneem dat die Testateur

bedoel het dat die persoon of persone wat sou opvolg tot sy boedel, as hy sonder 'n Testament sou gesterf het.

"begeerte" "wens" Die woorde "begeerte" en/of "wens" was gesien as versoekend en gebiedend, afhangende van die verband waarin dit geplaas was.

"per stirpes" Die bepaling "per stirpes" beteken 'n verspreiding deur representasie. Byvoorbeeld, as 'n erflating in gunste van A, B en C gemaak is in gelyke aandele, of hulle nageslag per stirpes, dan as A of B of C voor die Testateur tot sterwe gekom het en kinders agter gelaat het, sal daardie kinders een-derde van die aandeel vat wat hulle ouers sou gevat het as hy of sy oorleef het om bestaande aandeel te vat.

"kontant" Die woord "kontant" sluit nie geld in wat op vasgestelde deposito belê is nie.

"lewende Testament" Dis 'n verklaring of 'n bepaalde aanwysing waarin die pasiënt sy/haar aanwysings betuig deur weiering van toestemming van enige mediese behandeling of sorg wat hom kunsmatig aan die lewe sal hou wanner hy nie meer bevoeg is om sy instruksies te kan uitdruk nie.

In Suid-Afrika is daar huidiglik geen Wet aangaande die geldigheid van "lewende Testamente" nie, maar die Suid-Afrikaanse Wet Kommissie is huidiglik besig met ondersoek na "Die regte van die ongeneeslike siek pasiënt" en die aanbevelings kan moontlik lei na wetgewing in die voorsienbare toekoms. Intussentyd SAVES (die Lewende Testament Vereniging), gestig in 1974 in Natal, moedig mense aan wie voel dat dit betekeloos is om hulle aan die lewe te hou deur kunsmatige hulpmiddels, om voorsiening te maak vir hierdie vereiste deur middel van 'n Lewende Testament. Die Lewende Testament Vereniging stel voor dat drie afskrifte van die Lewende Testament deur die pasiënt geteken word terwyl hy nog lewendig is, in die teenwoordigheid van twee getuies. Hierdie afskrifte van die Lewende Testament behoort nie in 'n brandkas gehou te word nie en behoort nie by die persoon se laaste Testament aangeheg te word nie, aangesien hierdie dokument gewoonlik eers na die persoon se dood, gelees word. Een afskrif van die Lewende Testament behoort by die pasiënt se dokter ingehandig word, na volledige bespreking van die inhoud sodat die dokter die pasiënt se aanwysings vooraf verstaan indien dit nodig is. Twee afskrifte behoort by die huis in 'n veilige plek geplaas te word vir maklike toegang daarvan deur iemand anders as die siek persoon: een afskrif is een se eie persoonlike afskrif en die tweede een is vir insluiting op 'n binne-pasiënt lêer, sou die noodnood vir hospitalisasie in 'n hospitaal, verpleeginrigting of kliniek ontstaan.